

Nr 455.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt löneroglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

Enligt det förslag till löneroglemente för kommunikationsverken, som finnes i propositionen nr 391, ävensom enligt kommunikationsverkens lönekommittés betänkande föreslås, att *verkstadsförmän vid statens järnvägar* skola placeras i femte lönegraden. Det torde kunna med mycket starka skäl motiveras, att en sådan placering är alltför låg. Som motiv härför får jag framhålla, att verkstadsförmän ofta rekryteras från befattningsgruppen förste reparatörer, vilka tillhöra samma lönegrupp, varför en dylik befordran ej kan anses som någon befordran i lönehänseende. Ävenså är att märka, att verkstadsförmannen på vissa verkstäder torde bliva befäl för nämnda förste reparatörer, som enligt regeringens förslag placerats i samma löneklass. Då det nu fordras, att verkstadsförmän böra vara fullt förtrogna med ritningar m. m. samt då de ofta ha ungefär samma ansvar och ställning som verkstadsmästarna, anser jag, att verkstadsförmän bör framflyttas till gruppen näst efter verkstadsmästarna.

Jag vill alltså hemställa,

att riksdagen måtte göra den ändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 391, att verkstadsförmän vid statens järnvägar måtte uppflyttas från femte till sjätte lönegraden eller till lönegraden närmast under den, i vilken verkstadsmästare kommer att placeras.

Stockholm den 6 maj 1919.

Ernst Hage.

